

Amrita Koetiram

NIEUWSBRIEF

-2-

MAART 2004

Beste vrienden,

Wij volgen nog altijd de ontwikkelingen in het bouwproject van Guddimalkapur. Vorige keer brachten we vooral de bouwwerkzaamheden en de samenwerking met de overheid naar voren. Nu zullen we ons meer richten op de sociaal-culturele veranderingen die het gevolg zijn van de verbetering van de levensomstandigheden van de 725 betrokken gezinnen.

Ter inleiding volgen hier enkele woorden van iemand die de sloppenwijk en de nieuwbouw bezocht.

"Ik heb op mijn tanden moeten bijten toen ik in de sloppenwijk rondliep. Tranen vanwege de uitzichtloze toekomst van deze families met hun kinderen en tranen omwille van Amma's grote mededogen met hen.

De mensen in de sloppenwijk lijken niet te kunnen glimlachen, zo eindeloos droef en troosteloos kijken ze je aan. Ook al doe je zelf je best, je glimlach wordt niet beantwoord. Wat houdt deze mensen gaande? Hoeveel liefde kunnen ze elkaar nog schenken in deze erbarmelijke omstandigheden? Een jonge moeder met een baby'tje op haar arm vraagt of ik aan Amma wil zeggen dat haar appartementje nog geen vloer heeft.

Wat een contrast met de mensen in de nieuwbouwwijk! Daar is terug hoop. Eigenlijk zou iedereen hier naar toe moeten komen. Dit is de echte darshan met Amma. Hier zie je vele stralende vrouwen en kinderen, die je met een vriendelijk 'Namah Shivaya' ('God zegene je') begroeten.

Hoewel ik weinig luxe had verwacht, tart de situatie hier toch mijn verbeelding. Wat voor deze mensen een onvoorstelbare rijkdom moet zijn, is voor ons nog altijd een armoedige wijk.

Graag zou ik langer blijven als ik hier iets concreets kon doen om hun situatie te verbeteren. Hoe lang zou

ik het echter volhouden, zonder verbitterd te worden over hun lot? Enkel een grote liefde tot God in de medemens maakt dit mogelijk.

In haar mededogen bracht Amma hoop in deze verwoeste levens. Ik ben hier slechts één middag en ik ben diep geraakt, maar ik weet niet hoe ik het zal moeten duidelijk maken aan wie hier niet geweest is. Daarom probeer ik via deze nieuwsbrief een glimp van de omstandigheden ginds aan u over te brengen."

Amma zegt: *"Mededogen voor onze medemens is de eerste stap naar spiritualiteit. Een verwaarloosde ziel de helpende hand reiken, het voeden van hen die honger lijden, een meelevende glimlach voor hen die bedroefd of teneergeslagen zijn – dit is de echte taal van religie."*

Het samenstellen van deze inleiding viel samen met het begin van de vasten. Het was nog maar op de tiende dag dat ik schrok van de neigingen die kwamen bovendrijven. Wat ik me aan de ene kant ontzegde, probeerde ik op een ander gebied voor mezelf te verwerven. En ik reageerde norser en feller dan normaal op de mensen in mijn directe omgeving.

Op de zondagen wordt er niet gevast en de tweede zondag merkte ik hoe het verzadigd gevoel in mijn buik me duidelijk milder stemde. Ik stond even perplex toen ik besepte dat dit het directe gevolg was van een gevulde maag. Ik dacht aan de mensen in de sloppenwijk van Guddimalkapur. Misschien kreeg ik een minuscule fractie te zien van wat het met je doet als je niet voldoende te eten hebt. Hoe kunnen wij ons voorstellen wat dat betekent? Als je dan ook geen huis en geen werk hebt en je kinderen het zonder onderwijs of toekomst moeten stellen, hoe hard voelt het leven dan? Wat doet dát dan met je, als een beetje vrijwillig vasten al zo'n invloed heeft?

Deze appartementen liggen aan de grootste toegangsweg naar de nieuwe wijk

Kunnen wij ons daar werkelijk iets bij voorstellen? Misschien beseffen we dan ook wat het voor die mensen betekent om een huis, hulp, scholing en kansen op werk te krijgen, als een reikende hand naar de toekomst

Daarom willen we jullie bedanken voor jullie bijdragen. In de loop van 2003 is in België en Nederland een bedrag van € 31.000,- bijeen gebracht. Zoals gezegd inspireerde Amma's bezoek de mensen ertoe om in totaal € 20.000,- te schenken. De overige € 11.000,- zijn in de loop van het jaar bijeengebracht door de mensen die maandelijks of af en toe een bijdrage schenken. We hopen dan ook dat jullie steun blijft.

Enkele korte mededelingen:

Als je in de toekomst deze nieuwsbrief per e-mail wilt ontvangen, als je postadres verandert of als je voor het eerst een schenking doet, laat het ons dan weten zodat we je de nieuwsbrief kunnen toesturen.

Zou je bijgaande foto's en de ontwikkelingen in Guddimalkapur graag in kleur zien dan kun je op internet kijken:

www.amma.nl/liefdadigheid/AmritaKoetiramproject.

Wie geen internet heeft, kan bij ons een uitgebreide kleurenfolder krijgen (er zijn er nog enkele beschikbaar).

Wil je graag een informatie-avond over Amrita Koetiram organiseren, zou je graag zelf mee gaan bouwen of wil je graag de uitgebreide fotoboeken zien? Neem gerust contact met ons op

Om Amritheshwaryai Namah

Contactadressen:

Voor België:

Vrienden Van Amma België - Amrita Koetiram
Informatie: Krishna Van Lierde, Tel: 0477 285288
E-mail: vriendenvanamma@skynet.be
Banknummer: 083-2954139-07

Voor Nederland:

Vrienden van Amma Nederland – Amrita Koetiram
Informatie: Dirk Overlaet, Tel: 073 5033291
E-mail: dirkoverlaet@home.nl
Giro: 427 27 72

Deel 2

Sociaal-culturele vorming of De nieuwe toekomst van Guddimalkapur

Brahmachari* Sadashiva is verantwoordelijk voor de ashram** in Hyderabad. In september 2002 deed hij volgend verslag: *"De bewoners vragen om toiletten en willen een comité vormen om met de overheid te onderhandelen. Ze gaan akkoord om zelf voor het onderhoud van de voorzieningen in te staan. De ashram heeft op haar beurt aangeboden de helft van de installatiekosten te betalen, als dat de zaak zou helpen oplossen. De vraag moet nog aan de overheid gesteld worden, maar deze zal garanties vragen voor het onderhoud van de voorzieningen."*

"Hiermee zetten de bewoners een zeer belangrijke stap. Zij hebben het grootste deel van hun leven zonder behoorlijk sanitair geleefd en tot voor kort onderkenden ze er ook de waarde niet van. In de begindagen moesten de brahmachari's hen hygiëne en netheid bijbrengen.

Ondanks het gebrek aan sanitaire voorzieningen wordt het bouwterrein toch goed onderhouden. De bewoners gebruiken ondertussen, zoals overal in India, aan de rand gelegen gebieden voor hun natuurlijke behoeften."

"Hun verlangen naar verbetering is belangrijk. Niet alleen zijn ze bereid zelf verantwoordelijkheid te dragen voor het schoonhouden van het bouwterrein, maar het belangrijkste is dat ze zich als groep opstellen. Daar was voorheen geen sprake van."

Gedurende de bouwwerkzaamheden woonde brahmachari Rajesh tussen de inwoners van Guddimalkapur. *"In het begin moest ik de mensen vragen om te helpen met de bouwwerkzaamheden. Toen ze begrepen dat wij niet werken zoals de overheid en geen geld vragen, waren ze bereid om te helpen."*

Hij stimuleerde hen om na te denken over de opvoeding van hun kinderen, moedigde hen aan om hygiënisch te leven en bracht hen opnieuw in contact met de oorsprong van hun spirituele cultuur.

*"Ik moest het werk aan de gebouwen combineren met sociaal werk. Ik bracht de bewoners hygiëne bij, stimuleerde hen om zich te wassen en om hun omgeving net te houden. Veel van de jongens die me hielpen, zijn erg veranderd. Meestal nam ik hen mee naar de bhajans***. Ze bloeiden langzaam open."*

Kinderen doen de was

"Wij moeten ons echter blijven inspannen om de mensen hier aan te zetten het heft in eigen handen te nemen. Met Ramakrishnan, één van de bewoners, ben ik, gedurende 2 uur per dag, een informele school begonnen. Het was echter moeilijk om de kinderen samen te brengen. Als ik de kinderen en de leraar niet ging halen of ze niet kon vinden, dan gebeurde er die dag niets. Ik moest er zelf steeds zijn om het op te starten. Als ik er ben, dan zetten ze zich wel in. Enkel als we hen te eten geven, komen ze zonder problemen," zegt brahmachari Rajesh.

Ramakrishnan studeerde tot zijn 15e (3e middelbaar). Brahmachari Rajesh moedigde hem aan om de jongere kinderen in informele klasjes te onderwijzen. Ramakrishnan zegt dat het moeilijk is om aan gemengde klassen les te geven, omdat de oudere kinderen de kleinsten storen. Ondanks zijn handicap, hij heeft polio, is hij een energiek onderwijzer. Tijdens een rekenles reageren de kinderen enthousiast op zijn voorstel om de rekentafels te zingen.

*brahmachari (br.) = novice in Amma's ashram

** ashram = religieuze gemeenschap, klooster in hindoetraditie

*** bhajans = in India zingt men traditioneel religieuze liederen bij het vallen van de avond

Ramakrishnan met zijn klasje voor alle leeftijden

"Met onze inzet ervaren we de blijheid die ontstaat uit het dienen van Amma en onze medemens. We zouden niets mogen terug verwachten, enkel geven. Wat we ook voor deze arme mensen doen, we mogen er geen persoonlijk resultaat van verwachten. Het leven en werken met deze mensen zelf zal ons dit leren."

"Door met hen te leven, kunnen we ze ook opbeuren, motiveren en ondersteunen. Op een andere manier zal dat niet lukken. Een aantal van hen hebben, dankzij Amma's hulp, een menswaardiger bestaan gekregen, maar anderen hebben nog altijd onze steun nodig. Geen van hen heeft geld. Als er iemand ziek is moeten wij bijvoorbeeld met hem naar een dokter gaan. Het belangrijkste is dat het voor ons pure dienstverlening is. Door onze hulp voelen de mensen dat Amma's mededogen hier aanwezig is."

Ramakrishnan met zijn aangepaste fiets

Balamma woont nu boven haar zoon

Eklavya en zijn 2 dochters

Enkele bewoners spreken:

Eklavya en zijn moeder Balamma zijn tribalen. Voorheen leefden zij in hutten in een sloppenwijk vlakbij. Balamma is een gepensioneerd steenkliester. Zij woont op de eerste verdieping, boven haar zoon Eklavya. Ook Eklavya is een steenkliester, hij zorgt voor zijn moeder en voor zijn gezin.

Balamma: *"Ik voel dat het dankzij Amma's zegen is, dat wij hier gelukkig wonen. Ik heb Amma's darshan* gehad en ik bid elke dag bij haar foto. Amma geeft ons te eten en ze heeft ons dit huis gegeven. Ik heb het gevoel dat zij voor alles zorgt."*

Ramanamma: *"Onze twee dochters gaan naar een staatsschool. Daar is alles gratis, ook de boeken. De flat bevat ons zeer goed. Het moet Amma's zegen zijn dat het hier zo fijn is."*

Toen enkele lokale vrijwilligers merkten dat het Guddimalkapur project in staat is om de betrokkenen een nieuwe start te geven, boden ze spontaan hun hulp aan. Op het einde van de zomer van 2002 werd er op het bouwterrein een festival georganiseerd. Een vrijwilligersorganisatie bood aan literatuur- en cultuurklassen te sponsoren, zowel voor de kinderen die niet naar school gaan, als voor volwassenen.

Amma's medewerkers uit de ashram boden de 3000 inwoners bij deze gelegenheid een hartige, voedzame feestmaaltijd aan. Dit was zeer succesvol, iedereen genoot ervan. Het festival en de maaltijd hebben er toe bijgedragen dat het bouwterrein, dat wat verscholen ligt van de grote doorgangswegen, meer bekendheid heeft gekregen. Het heeft de mensen dichter bij elkaar gebracht.

....wordt vervolgd....

* darshan = zegen, Amma's omhelzing. Wanneer iemand jou mededogen betoont, ontvang je zijn of haar zegen.